

گالری ایران شهر

منظره‌ها

گزیده‌ای از نقاشی‌های
ساسان نصیری

گالری ایران‌شهر

نمایشگاه نقاشی‌های ساسان نصیری
۱ تا ۲۹ شهریور ۹۸

چشم همچون شاهد هلیا دارابی

منظره‌سازی ژانری است ریشه‌دار و گسترده؛ و وفور و تنوع تجاری که زیر چتر آن گرد آمده ما را وامی‌دارد تا منظره‌سازی معاصر را به چشم لوحی بنگریم که خطوط بی‌شمار از پی هم بر آن نقش بسته‌اند: از توسعه این ژانر پس از انقلاب صنعتی و مالکیت خصوصی در غرب گرفته تا تجلی امر والا در منظره‌نگاری رومانتیک، و از عظمت و قهر طبیعت در نقاشی چین گرفته تا عالم ظریف و پرجزئیات نگارگری ایرانی با سروها و دشت‌های گل‌آذینش.

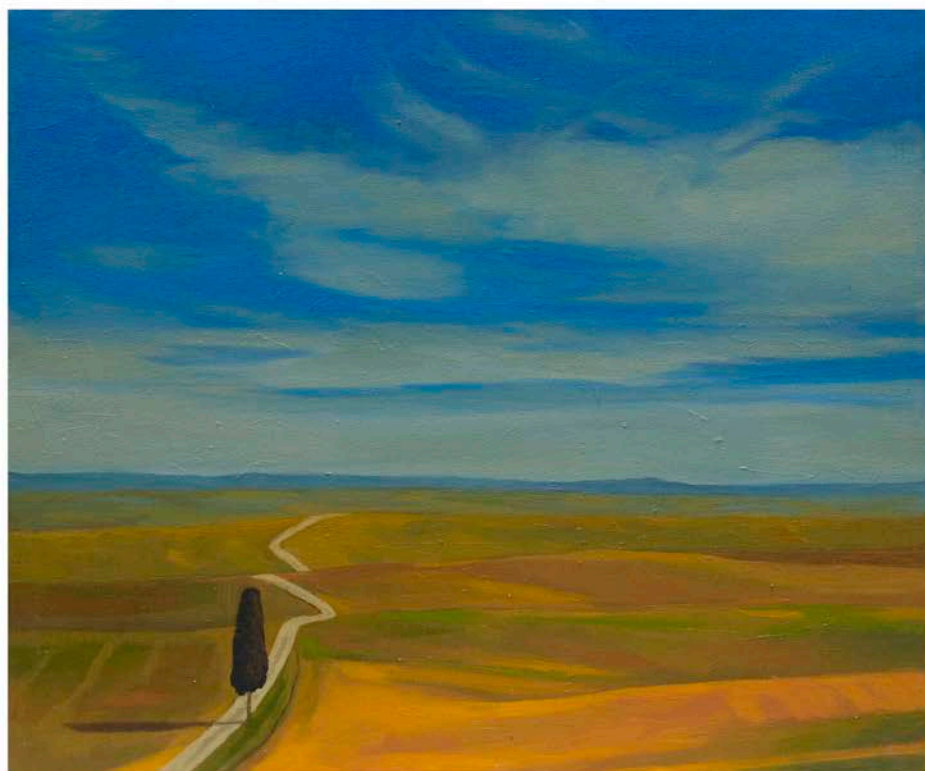
از پس این سنن دیرینه در بازنمایی، امروز دشوار می‌توان منظره را «آنچنان که هست» تجسم کرد. قرن‌ها تمهیدات تصویری، اقسام بی‌شمار ژانرهای وصف و تحسین طبیعت در شعر و نثر، فلسفه‌های زیبایی‌شناسی منظر، و در کنار این همه، جنگ‌ها، ساخت‌وسازها، ویران‌ها، صنایع، و انحاء مخاطرات و زخم‌ها و داغ‌هایی که بر پیکر سیاره وارد کرده‌ایم، ادراک ما از منظره را رنگ زده است.

این چالش‌ها همه پیش چشم هنرمندی که امروز در برابر منظره‌ای می‌ایستد تا آن را تصویر کند حاضر است. راهکار هنرمندانه ساسان نصیری، زدودن و خلوت کردن در جست‌وجوی سکوت از دست رفته است. منظره‌های او طبیعت بی‌قاب را از جایی قاب می‌گیرند که «پهنه»‌ای پاک و گسترده مجسم شود. قاب‌بندی‌ها، که از ترکیب عکس‌های مختلف با تخیل هنرمند و حس حضور در مکان شکل می‌گیرند، خلوت و تهی از آدمی‌اند. حتی رد حضور آدمی به حداقل کاسته می‌شود، چنان که ساختمان‌ها از منظره سراسرنمای کوه‌های تهران زدوده می‌شوند، و دشت‌های توسکانی جز کوره‌راهی باریک یا خانه ویلایی منفردی برفراز تپه‌ای دلپاز را به خود راه نمی‌دهند.

این پهنه خلوت برای نصیری عرصه آزمون کیفیات نقاشانه است تا هم‌آوایی عناصر بصری رنگ، نور و بافت را در ساده‌ترین ترکیب‌بندی‌ها به آزمون گذارد. پالت محدود به چند رنگ: آبی‌های گرم، سرخ خاکی، اخرا و سفید، پیوند و یگانگی این فضاها را تأمین می‌کند و مکمل خوبی برای خلوت فضا است تا حال و هوای وهم‌انگیز منحصر به فرد این آثار را رقم بزند. افق باز، چشم را چون شاهدی حاضر در صحنه

تا انتهای فضا می‌برد و تصور حضور بدنمند در منظره را القا می‌کند. گرمی خاک نمدار و هجوم ابرها در گرگ و میش ما را فرامی‌خوانند تا مجموعه ادراکاتی را که در مواجهه با تابلو داریم، به تجربه دست اول طبیعت تعمیم دهیم، و گفتنی نیست که امروز، این تجربه‌ای است کمیاب.

یادآوری، ترمیم و بازسازی و بازآفرینی آنچه نادر، شکننده، گذرا، یا در مخاطره است همواره از اهداف نقاشی بوده است. تجربه حضور در طبیعت و ارج‌شناسی زیبایی آن در زندگی امروز چنین وضعی دارد. از سوی دیگر، طبیعت در وضعیت بکر و «طبیعی»‌اش، که برای ما تداعی‌گر امور مثبت، خواستنی و مبری از هرگونه کیفیات زیبایی‌شناختی منفی است، به شدت در معرض خطر است. اینجا است که هنر نقش جبران و ترمیم را بازی می‌کند، و ارج این زیبایی در برابر کمبود و دوری از نمونه اصلی هرچه آشکارتر می‌شود. این آثار وجوه اجتماعی-سیاسی منظره‌نگاری را هدف نگرفته‌اند و آشکارا پویشی زیبایی‌شناختی را دنبال می‌کنند. اما در این پویش، با اشاره به امر گذرا و در مخاطره، به قدرت جبرانی و تعدیلی هنر نظر دارند، و تجربه حضور و سکوت را با مخاطبان به اشتراک می‌گذارند.

Title: ***Untitled***

Technique: **Oil on Canvas**

Size: **50x60 cm**

Year: **2019**

Title: ***Untitled***

Technique: **Oil on Canvas**

Size: **60x50 cm**

Year: **2019**

Title: ***Untitled***

Technique: **Oil on Canvas**

Size: **155x150 cm**

Year: **2017**

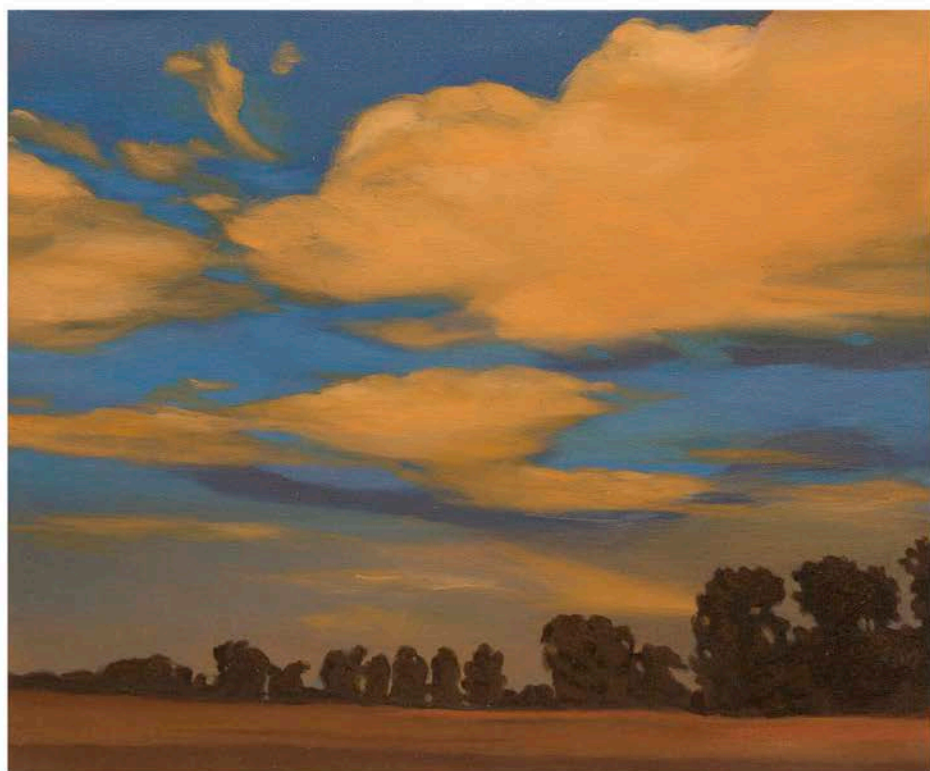

Title: ***Untitled***

Technique: **Oil on Canvas**

Size: **50x60 cm**

Year: **2019**

Title: ***Untitled***

Technique: **Oil on Canvas**

Size: **50x60 cm**

Year: **2019**

Title: ***Untitled***

Technique: **Oil on Canvas**

Size: **50x60 cm**

Year: **2019**

Title: ***Untitled***

Technique: **Oil on Canvas**

Size: **50x60 cm**

Year: **2019**

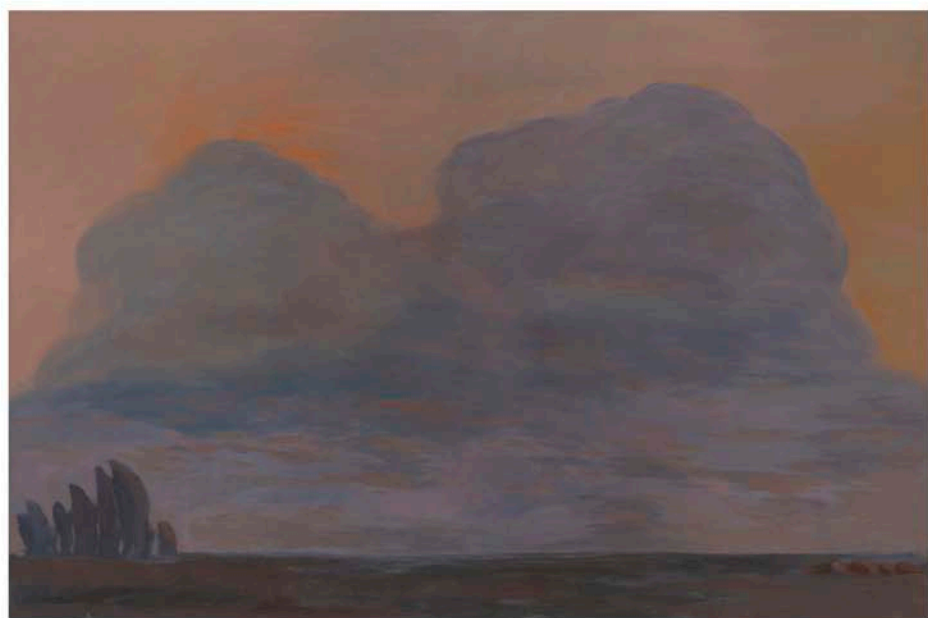

Title: ***Untitled***

Technique: **Oil on Canvas**

Size: **50x60 cm**

Year: **2019**

Title: ***Untitled***

Technique: **Oil on Canvas**

Size: **100x150 cm**

Year: **2018**

Title: ***Untitled***

Technique: **Oil on Canvas**

Size: **70x50 cm**

Year: **1984**

Title: ***Untitled***

Technique: **Oil on Canvas**

Size: **50x100 cm**

Year: **2019**

Title: ***Untitled***

Technique: **Oil on Canvas**

Size: **60x350 cm**

Year: **2019**

The Eye as A Witness

Helia Darabi

Landscape painting is a deep-rooted genre; and the abundance and variety of experiences that it overarches make us consider contemporary landscapes as a palimpsest of interconnected lines: from the development of the genre after the industrial revolution and private ownership in the West to the exaltation of the sublime in Romantic landscape, and from the grandeur of nature in Chinese painting to the delicate and exquisite Iranian painting with its cypresses and floral decorated hills and plains. Having seen such long-standing traditions of representation, it is difficult today to visualize something as the landscape per se. Various visual devices, innumerable genres in poetry and prose dedicated to describing and admiration of nature, many schools of aesthetics of landscapes, as well as urban constructions, industries, wars, and all other wounds and scars we inflict on earth on a daily basis, has altered the way we perceive the landscape.

These challenges are all there when a contemporary artist stands in front of a landscape. Sassan Nassiri's artistic approach is to clean and trim the landscape in search for the lost silence. His landscapes capture the "frameless" nature from where a vast, clear «plain» is imagined. The frames, made from a combination of photographs together with the artist's personal memory of the place, are devoid of humans. Any trace of human presence is minimized, as buildings disappear from the panoramic view of the mountains of Tehran, and the Tuscan plains do not make way except for a narrow grill or a lonely cottage on a desolate hill. Such pristine backdrop provides Nassiri with an ideal field for painterly

experimentation. Here he can play with visual elements of color, light and texture in the simplest of compositions. His palette is limited to a few colors: warm blues, sienna, ochre and white, which guarantees the homogeneity of the landscapes and the uniquely haunting atmosphere of the works. The open horizon takes the eye as a witness into the scene and evokes a bodily presence in the landscape. The warmth of the soil and the rush of the clouds in the twilight invite us to extend our perception of the painting to the first-hand experience in nature; which is today, obviously, a rare incident.

Reminding, restoring, and recreating what is rare, fragile, transient, or at risk has always been a goal of painting. Such is the experience of being in nature and its aesthetic appreciation in the contemporary world. On the other hand, nature, in its pristine and «natural» state -which is associated with positive and desirable values and free from any negative aesthetic qualities- is in grave danger. Here the art of painting plays a role of compensation and restoration, and the appreciation of this beauty is more evident in the absence of the original. These works do not target the socio-political aspects of landscape art, but openly pursue an aesthetic dynamic. However, in this dynamic, by referring to the transient and at stake, they look at the compensatory and moderating power of art, and share with the audience the experience of a silent presence.

**Iranshahrart
Art Gallery**

Paintings by **Sassan Nassiri**
Aug 23 - Sep 20, 2019

IRANSHAHR
ART GALLERY

LANDSCAPES

**Paintings by
Sassan Nassiri**